

РЕШЕНИЕ

№ 2061

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **317** по описа за **2021** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба с вх. №1060 от 13.01.2021г. по описа на Административен съд-София-град /АССГ/ на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., чрез юрк. Д. С. срещу Решение №20249162 от 11.11.2020г., постановено по НАХД № 1265 по описа за 2020г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 133-и състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-006309 от 07.01.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което за нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 2, б. „б“ от Наредба № 5 за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска, обн. ДВ бр. 47 от 1999 г. /Наредбата/, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 3000 лева.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Касаторът счита за неправилен изводът на районния съд за допуснато процесуално нарушение, водещо до отмяна на НП. Твърди, че по делото е приложено пълномощно, по силата на което при съставянето и

връчването на АУАН е присъствал упълномощен представител на [фирма]. Изтъква, че обстоятелството дали пълномощникът е изпълнил задължението си да предаде на упълномощителя получени от него документи е ирелевантно по отношение редовността на процедурата по връчване на АУАН. Не се споделя изводът на СРС, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не кореспондира с посочената от АНО нарушена разпоредба на чл. 16, ал.1, т. 2, б. „б“ от Наредбата. Счита, че нарушението е безспорно доказано, при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли за отмяна на решението на въззивния съд и потвърждение на оспореното НП.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът Дирекция „Инспекция по труда“ се представлява от юрк. П., който поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът [фирма] се представлява от адв. Л., който моли касационната жалба да бъде оставена без уважение. Счита въззивното решение за правилно по съображения, подробно посочени в отговор на касационна жалба от 19.01.2021г. Претендира направените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, Шестнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства, районният съд е установил следната фактическа обстановка: На 31.07.2019 г. свидетелят В. Д. В., на длъжност „главен инспектор“ при ДИТ – С., извършила проверка по спазване на трудовото законодателство в обект „Хлебозавод Г.“, производствен цех в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], която продължила до 29.09.2019г., въз основа на изискани и представени документи в ДИТ - С..

Проверката била извършена по повод станала на 18.07.2019 г. трудова злополука в цеха с работник на дружеството – Т. С. П. на длъжност „Ф.“. По време на проверката свид. В. установила, че на посочената дата П. бил на работа, като извършвал наблюдение и контрол на машина, която подготвя и формира тестени изделия за изпичане. Още предходния ден едно от буталата на машината, се счупило и въпреки, че П. уведомил за това техника, който бил на смяна, работата на машината

продължила, като П. обирал ръчно тестото, което не се избутвало от счупеното бутало.

На 18.07.2019 г. машината не била поправена, като при началото на смяната на П. същият установил, че отново се налага да обира ръчно тестото от неработещото бутало. При посягане да отстрани събралото се тесто машината отрязала част от показалеца на дясната му ръка. Според актосъставителя от тази фактология следва, че работодателят [фирма] не е извършил систематично проучване на всички аспекти на дейността, в т. ч. и отчитане на необичайните операции по време на работа. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка изх. № ПР 1925233/26.09.2019 г., екземпляр от който бил връчен на упълномощено от дружеството лице на същата дата.

При горните обстоятелства на 26.09.2019 г., в присъствието на упълномощено от [фирма] лице, свид. В. съставила акт № 22-006309 срещу дружеството, в който описала гореизложената фактическа обстановка. С описаното в АУАН, актосъставителят приел, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 2, б. „б“ от Наредба № 5 за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска, обн. ДВ бр. 47 от 1999 г. Екземпляр от акта бил връчен на упълномощеното лице, което не вписало възражения в него.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН, жалбоподателят не подал допълнителни възражения, поради което и въз основа на съставения АУАН, директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. издал оспореното наказателно постановление, в което възпроизвел фактическите констатации по акта, и след като приел, че не са налице предпоставките на чл. 415в от КТ за квалифициране на нарушението като маловажно, на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от КТ, на дружеството жалбоподател е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева. В наказателното постановление АНО е изложил доводи, че при определяне размера на наказанието е отчетел риска за живота и здравето на работника и предвид тежестта на нарушението е приел, че следва да бъде наложено административното наказание над минимално определения от закона размер.

За да отмени НП, СРС е приел, че при образуване на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи законосъобразността на АА. Приел е, че е допуснато нарушение на чл. 40, ал.1 от ЗАНН – АУАН е съставен в присъствие на представител на нарушителя без представителна власт. Наред с това е приел, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба.

Решението е неправилно.

Настоящата съдебна инстанция не споделя изводите на районния съд, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на нарушителя, които са основание за отмяна на НП – в частност за допуснато нарушение на чл. 43, ал.1 от ЗАНН.

Видно от представеното по делото пълномощно с нотариална заверка на подписа /лист 44/, Ц. Д. е упълномощена от управителя на [фирма] да представлява дружеството с редица права и пред редица институции, включително и пред Инспекция по труда. Пълномощното е безсрочно, а по делото не са представени доказателства за оттеглянето му. Фактът, че именно това лице е присъствало на съставянето на АУАН и го е получило по никакъв начин не е попречило на

дружеството да упражни правото си на защита – след получаване от него на НП, дружеството своевременно е подало и жалбата срещу издаденото НП. Отделно от това проверката в дружеството е продължила в периода 31.07.2019- 26.09.2019г и същата е била по повод констатираната трудова злополука с работника П., поради което и дружеството ответник по касация е било наясно със задълженията си по КТ да осигури свой представител, който да участва в проверката и да получава необходимите книжа от нея. Затова следва да се приеме, че са изпълнени изискванията на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН относно присъствието на представител на дружеството при съставяне на АУАН и неговото получаване.

Не се споделя правният извод на съда, че описаната в АУАН и НП фактическа обстановка не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба – чл. 16, ал.1, т.2, б. „б“ от Наредбата, а в случая извършеното от работодателя нарушение се изразява в липса на утвърдена и изпълнявана програма по смисъла на чл. 7 от Наредбата.

Видно от посочената като нарушена разпоредба 16, ал.1, т.2, б. „б“ от Наредбата, идентифицирането на опасностите включва систематично проучване на всички аспекти на дейността, от които и отчитане на необичайни операции по време на работа.

По делото е безспорно доказано, че бутало от машината, която подготвя и формира тестените изделия за изпичане е била счупена и на работника П. е наредено да обира ръчно, за да не се набиват късове тесто и при посягане именно да отстрани тестото е получил травма. Последното категорично следва да се приеме за необичайна операция по време на работа, която не е идентифицираната от работодателя, поради което и е налице нарушение на посочената разпоредба от Наредбата..

С отговорът на касационна жалба, ответникът по касация излага съображения, че в случая не може да се приеме, че е бил от необичайните операции по време на работа с въпросната машина, като прилага копие от извършена техническа експертиза, извършена в хода на съдебно производство по гражданско дело № 72631/2019 на СРС, което обаче не променя крайния извод на съда за съставомерност на посоченото в процесния НП нарушение. Така посоченото заключение не може да бъде третирано като самостоятелно писмено доказателство. НПК предвижда специална процедура по изготвяне на заключение на вещо лице, свързана освен с възможността да бъдат поставени конкретни въпроси на експерта по искане на страните и с непосредственото му изслушване в съдебно заседание. Само при спазване на предвидената процедура, заключението на вещото лице може да бъде ценено като такова от съда.

В хода на извършената проверка от контролните органи на ДИТ-С. е установено по безспорен начин липсата на документирано отчитане на необичайни операции по време на работа, за което правилно дружеството е санкционирано. Обезопасяването на работните места, особено при работа с машини е задължение в тежест на работодателя и включва системни мерки, част от които е и установяването на конкретни правила.

При наличие на безспорно установено административно нарушение, при чието санкциониране не са допуснати съществени процесуални нарушения и материалният закон е приложен правилно, районният съд е следвало да потвърди НП и като го е отменил е постановил едно неправилно решение, което следва да бъде отменено.

Съгласно санкционната разпоредба на чл. 413, ал. 2 от КТ, Работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на

труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

Доколкото нарушението е първо по ред и с оглед на нормата на чл.415в ал.2 от КТ не може да бъде квалифицирано като маловажен случай и не са установени други вредни последици за трудовото законодателство, то настоящият състав намира, че наложената санкция от 3000 лева се явява прекомерна и справедливото наказание следва да се определи в минималния размер от 1500 лв.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи съгласно, като не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на сакционирания лице.

При така направеното искане за разноси от страна на касатора и ответника за проведеното по делото касационно производство, настоящата съдебна инстанция счита ,че същите по компенсация не следва да се присъждат с оглед изхода на спора и изменението на НП.

Воден от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2 от АПК, чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, Шестнадесети касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №20249162 от 11.11.2020г., постановено по НАХД № 1265 по описа за 2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133-и състав и вместо това постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-006309 от 07.01.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което за нарушение по чл. 16, ал. 1, т. 2, б. „б“ от Наредба № 5 за реда, начина и периодичността на извършване на оценка на риска, обн. ДВ бр. 47 от 1999 г. на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда, на [фирма], ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева, като НАМАЛЯВА размера на наложената санкция на 1500 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.